

Tal, hvor altsaa Værdiforskydningerne i Priseniveauet er skilt fuldstændig ud, hvor man regner med det nøgne Kvantum, Tons overfor Tons, vil vist enhver kunne forstaa, at dybere Granskning over, hvor Grunden til Valutaøndet ligger, behøver man ikke, naar man er i Besiddelse af en kongelig dansk Handelsstatistik og kan læse.

Vi ønsker imidlertid — idet vi anerkender det Skridt, som Regeringen har foretaget ved det forelagte Lovforslag, et Lovforslag, som vi gerne vil medvirke til at faa ophøjet til Lov — at betone, at vi heller ikke tror, at dette vil være fuldt ud tilstrækkeligt — vi altsaa er heri ganske enige med selve den ærede Ordfører for Venstre. Vor Tanke er da gaaet i den Retning, som blev strejft før, nemlig i Retning af Forslag om Optrækning af Tolden i Guld. Vi har ønsket at undgaa ethvert Forslag, der smager af Protektion, idet vi erkender, at den nuværende Situation opfordrer til ikke at rejse en Tolddebat. Den har sit naturlige Forum i det siddende Toldudvalg, og Toldspørgsmaalet vil før eller senere trænge sig frem til en Løsning, gennem den sædvanlige Argumentering pro et kontra, angaaende Beskyttelse — Frihandel med Hensyn til Værn og Støtte for vor Økonomi, maa Spørgsmaalet finde sin endelige Løsning — jeg maa tilføje sin endelige foreløbige Løsning.

Men idet vi har fæstet vor Opmærksomhed paa Guldolden og dens Betimelighed, har vi gjort det netop af Hensyn til Valutaen. Naar man erkender, at Toldsatserne er reduceret som Følge af Priseniveauets Forskydninger siden 1908, og erkender dettes Indflydelse paa Handelsbalancen, maa det ligge nær at søge denne Reduktion afhjulpet igennem en à jour-Føring. Der har fra Industriens Side været Krav fremme om en blivende à jour-Føring af Toldsatserne i Overensstemmelse med det nugældende Priseniveau, idet de Toldsatser, der indførtes i 1908, selvfølgelig var sat i et vist Forhold til de da gældende, langt lavere Priser. Dette Krav ønsker vi ikke at tage op, i alt Fald ikke paa dette Tidspunkt. Vi ønsker at pege paa, at man ved at gaa over til en Optrækning af Toldafgifterne i Guld vilde kunne faa et System, der ligesom det nu forelagte, mere begrænsede Forslag fra Regeringen tilsigtede visse fiskale Formaal, men samtidig i Hovedsagen forhaabentlig vilde medføre en Begrænsning af Importen. Det er klart, at hvis man kan naa et Skridt ad denne Vej gennem de 7—8 Varegruppepositioner, der indbefattes i det forelagte Lovforslag, maa

Skridtet kunne blive betydelig større. Hjælpen og Nytten betydelig mere effektiv, jeg tror fuldt ud effektiv, ved en generel Forhøjelse af samtlige Varepositioner; en Forhøjelse, som i sig selv er overordentlig moderat, og som har den Fordel automatisk at falde med Kronens Forbedring.

Jeg vil blot ganske kort gøre Rede for dette System. Det bestaar i, at man opkræver Toldafgifterne i Guld efter den egentlige nominelle Værdi, som vore Penge har eller burde have, saaledes at ogsaa Statskassen faar, hvad der tilkommer den. Idet man herigennem begrænser Importen og styrker Statens Finanser yderligere, er det utvivlsomt, at det vil kunne faa en heldbringende Virkning paa Handelsbalancen, saaledes at man automatisk kommer til en Forbedring af Kronen, altsaa et Fald i de udenlandske Valutaer, det vil sige til en faldende Guldprocent, hvorved man opnaar, at Optrækningen af Toldafgifterne i Guld er en ren Valutaforanstaltning, der regulerer og afvikler sig selv. Den Dag, da den danske Krone atter gennem Forbedring af Handelsbalancen er bragt op i Pari, er ogsaa det ekstraordinære Guldtillæg til Toldsatserne forsvundet. Jeg tror derfor ikke, at nogen vil kunne kalde et saadant Forslag Beskyttelse, idet jeg vil minde om, at netop Erhvervslivet, hvis Kronen igen gaar stærkt op, vil føle den udenlandske Konkurrence særdeles stærkt. Jeg haaber, at man til den Tid er blevet enig om andre Forholdsregler, men de hører altsaa, som jeg sagde før, under et andet Forum. En Guldopkrævning vil være en ren Hensigtsmæssighedsforanstaltning, en ren Valutaforanstaltning, som jeg ikke kan tænke mig bedre, automatisk afviklende sig selv, efterhaanden som Formaalet opnaas.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg var inde paa Tanken om Guldolden og erklærede, med lidt for stor Sikkerhed, forekommer det mig, at en saadan Guldold overhovedet ikke kunde gennemføres. Jeg har nævnt en Række Lande, hvori den er blevet gennemført. Da der ogsaa fra andre Sider har været Kritik og Indvendinger fremme mod Guldoldens Princip — dens Teknik skal jeg ikke her komme ind paa —, ønsker jeg dog at gøre Rede for de norske Erfaringer, og med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse nogle Udtalelser, som Chefen for det norske Tolddepartement, Ekspeditionschef Hektoen, nylig har fremsat til Dagspressen netop om den norske Tolds Virkninger. Han siger: „Der er ikke Tvivl om, at